

[Socialministeren]

færdiggjort deres endelige behandling af barselvileordningen og altså også har færdiggjort deres prioritering. Der henstår ingen uafklarede spørgsmål om barselvileordningen på Færøerne. Derfor ville det være urimeligt ikke at gøre den færdig nu.

Hernede henstår der derimod – som jeg tror vi blev enige om forleden dag uden hr. Tyrolls hjælp – en række yderligere undersøgelser om arbejdsmarkedspolitikken, om arbejdsmarkedets stillingtagen til nye barselordninger, om hele det økonomiske aspekt, derunder også det beskæftigelsesmæssige aspekt. Derfor er der iværksat en høring, og derfor sagde jeg forleden, at når denne høring var tilendebragt og resultatet af den og øvrige undersøgelser kunne anvendes, ville socialministeren forberede lovforslag om en forbedret barselvileordning her i landet med henblik på fremsættelse i næste samling og med henblik på gennemførelse i næste samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand med flere love. (Særlig tavshedspligt) [af Ebba Strange (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 40. Fremsat 13/10 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Erling Jensen):

Indledningsvis vil jeg gerne, for at der ikke skal herske nogen som helst tvivl, bemærke, at selv om der ikke i de sociale love, for-

slaget vedrører, er fastsat særlige regler om tavshedspligt, betyder dette ikke, at socialforvaltningernes personale ikke har en sådan tavshedspligt. Det følger således af straffelovens §§ 152 og 264 b, at alle, der virker eller har virket i offentlighedens tjeneste, har tavshedspligt med hensyn til, hvad der som hemmelighed, herunder privatlivet tilhørende hemmelighed, er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed. Tilside-sættelse af denne tavshedspligt, der er fælles for alle, der deltager i sagsbehandlingen, straffes med bøde, hæfte eller fængsel.

Nu er det forslagsstillernes hensigt med dette lovforslag at styrke denne tavshedspligt yderligere. I bemærkningerne til forslaget uddybes baggrunden for forslaget med en henvisning til, at spørgsmålet om særlige tavshedsforskrifter har fået særlig aktualitet efter vedtagelsen af registerloven, der træder i kraft nu den 1. januar. Forslagsstillerne hæfter sig således ved, at der i denne lovs §§ 19 og 21 er fastsat regler om mulighederne for, at offentlige myndigheder kan videregive EDB-registrerede oplysninger dels til private, dels til andre offentlige myndigheder. Da videregivelse af oplysninger efter disse bestemmelser begrænses, når der i lovgivningen er fastsat særlige tavshedsforskrifter, mener forslagsstillerne, at der derfor bør indføres sådanne særlige tavshedsforskrifter i de anførte sociale love.

Da der i de EDB-registre, som de sociale myndigheder råder over, opsamles særlig sensitive personlige oplysninger, er jeg helt enig i, at vi må se med alvor på de regler, der regulerer, i hvilket omfang EDB-registrerede oplysninger kan videregives, og til hvem de kan videregives.

Dette problem blev også meget omhyggeligt overvejet og drøftet netop i forbindelse med vedtagelsen af registerloven. Jeg kan her henise til den betænkning, retsudvalget afgav den 12. maj 1978 over forslag om offentlige myndigheders registre. Det fremgår bl. a. af denne betænkning, at udvalget netop overvejede, om der kunne fastsættes yderligere indskrænkning i adgangen til at videregive de særlig sensitive oplysninger til andre myndigheder. Udvalget fremhævede specielt, at dette spørgsmål navnlig havde aktualitet inden for behandlings- og bistandssektoren, hvor der i mange tilfælde registreres endog meget personlige oplysninger, og hvor etable-